

ULTRA TISZA-TÓ 111

Július 14-16 között először rendezték meg az ULTRA TISZA-TÓ 111 km-es versenyét, amelyet a híres ULTRABALATON kiskörének számító futókalandként harangoztak be a szervezők. Ennek keretében a Tisza-tó körül egy egykörös versenyen mérhették össze tudásukat az induló futók egyéni, csapat, vagy bringa számban.

A Böszörményi Körútfutók SE tagjai színeiben induló 6 fős váltónk (Fekete Antal, Bajkánné Balogh Marianna, Szekeres Sándor, Molnár Zoltán, Nyéki Zoltán, Pásztor Imre) 4. helyezést ért el (idő: 9 óra 1 perc) az 5-10 fős férfi csapatok mezőnyében a 175 induló közül, míg a HÖSE baráti csapata (Rózsahegyi László, Boros Gábor, Katonka Pál, Szabó Imre, Homen Antal) 7. helyezést érte el. Az egyesület női tagjai közül Tormáné Vajda Nóra indult, és a Szárnyas Fejvadász néven induló több városból toborzott csapatával 2. helyen végeztek a női 5-10 fős kategóriában, de technikai okok miatt csupán 2 perccel később futottak be a célba az elsők mögött.

Köszönjük mindenki támogatását!

„Én vagyok az út” – kerékpártúra a reformáció jegyében

Összesen mintegy húszan tekertek teljes, vagy résztávon azon az 500 kilométeres kerékpártúrán, amelyet a Böszörményi Körútfutók Sportegyesülete és a Nyíracsádi Református Egyházközség szervezett. A hat napos túra Hajdúböszörményből indult, július 3-án és Debrecenbe érkezett meg, július 8-án.

Az 500 év 500 kilométer elnevezésű esemény célja az volt, hogy felhívja az emberek figyelmét, hogy az idei jubileum nem egy lezárult esemény ünnepe, hanem a reformáció azóta is folyamatosan zajlik: ma is fontos visszatérni a gyökerekhez, ahonnan testi-lelki megújulás fakad. A túra olyan településeket, templomokat és emlékhelyeket érintett, melyek fontos szerepet játszottak és játszanak ma is a reformáció szempontjából. Vizsoly és Sárospatak mellett több kisebb település templomát és emlékhelyét érintve érkeztek a túrázók a Szabolcs-Szatmár-Beregi térségbe, ahol a reformáció útja örökségtúra néven ismert útvonalon haladtak, megismerkedve a méltán híres középkori eredetű kis templomokkal.

Az utolsó napon érintette a túra a szervező, nyíracsádi gyülekezet Árpád-kori templomát is, ami Hajdú-Bihar megye legrégebbi, ma is élő gyülekezetnek otthont adó temploma. Végül délután négy órakor érkezett meg a kerékpáros csapat a Debreceni Nagytemplomhoz. A túra méltó zárásaként, a Karakter 1517 Kávézó imatermében Bertha Zoltán, a Debrecen-Nagygyerdei Református Egyházközség beosztott lelkésze tartott áhítatot a bicikliseknek és az őket fogadóknak.

A résztvevők beszámolója szerint a túra első napja volt fizikálisan a legnagyobb kihívás, hiszen amellet, hogy 110 kilométert tekertek le aznap, a hegyvidéki szintkülönbséggel és a viharos erejű szembeszéllel is meg kellett küzdeniük. A túra közben a közös élmények igazi közösséggé kovácsolták a 10 fős csapatot, akik mindenhol örömmel fogadták a rövidebb távokra csatlakozó túratársakat. A legtöbb biciklist a csengersimai templomban tartott esti fekvő áhítat érintette meg lelkileg legjobban, de többen említették, mint maradandó szakrális élményt, a karosi honfoglalás kori temetőt is. Mindezek mellett maradandó élmény az a sok nevetés amit kerékpározás közben átéltek, és az esti beszélgetések, hitről, hazáról, Európáról, melyek már-már baráti szálakat szőttek a túratársak között. A túrán résztvevő lelkipásztor készített egy fényképet a csarodai templomban egy hímezsről. Az Ige, akár az esemény jelmondata is lehetett volna: „Én vagyok az út...” (Jn 14,6)

Hat nap, és ötszáz kilométer után, végignézve a kerékpárosokon nem egy elcsigázott és megfáradt csapat állt a Debreceni Nagytemplom előtt, hanem mind lélekben, mind testben feltöltődött emberek, akiket hitükért és kitartásukért megerősített az Isten. És ahogyan a reformáció sem áll meg, úgy a kerékpárosok sem. Már is egy újabb kihívás terveit szövögetik gondolatban.

Komorné Csernáth Erzsébet

